

דף עג.

עין משפט א.

אה"ע סימן קנה סעיף כא

כא יח. הביאה ב' שערות אחר י"ב שנה ויום אחד הוי ספק קידושין, דספק אי אמרינן גדלי קידושין עמה והופך למקודשת דאורייתא, ולכן צריכה גט רק מדרבנן*. לכך אם עמדה וקיבלה קידושין מאחר צריכה גט משניהם, אבל לא יגרש שני ויקיים ראשון ב' שלא יאמרו מחזיר גרושתו הוא לאחר שנתארסה, אבל ההיפך מותר.

דף עג:

עין משפט א.

אה"ע סימן לא סעיף ט

ט יא. קידשה בפחות משה פרוטה, כגון במטבע² ואח"כ שלח סיבלונות^ד, אינה מקודשת, אבל בא עליה סתם בפני עדים, צריכה גט, דודאי בעל לשם קידושין^ה.

הגה: יב. קטן שקידש והגדיל אצלה, צריכה גט ממנו^ו, דודאי כשהגדיל בעל

- א. כ"כ הט"ז. וכל זה בלא בעל אחרי י"ב שנה ויום אחד אפי' פעם אחת.
- ב. אבל אם בא עליה השני קודם שגירש הראשון תצא מזה ומזה, ואין הולד מן השני ממזר, ואם בא עליה הראשון קודם שגירש השני, הולד ממזר כי קידושי השני דאורייתא, והוי' א"א לגביה, ולגבי הראשון ספק אשתו. וצ"ע בדין זה מדוע ממזר ודאי מהראשון, ואולי כיון שבא עליה השני היא אשתו מן התורה וע"כ הולד אח"כ מהראשון ממזר אע"פ שהיא לגביו ספק אשתו.
- ג. במטבע דוקא דבחפץ ספק קידושין הוי דשמא שוה פרוטה במקום אחר, כ"כ בח"מ וב"ש ממשנה נ' ע"א.
- ד. אפי' במקום דמקדשי ואח"כ שולחים סבלונות כ"כ בח"מ.
- ה. הח"מ כתב דמלשון זה משמע דמקודשת גמורה, אבל דהר"ן ועוד ראשונים כתבו דמקודשת מספק, אבל בקטן והגדיל (סעיף י"ב) ודאי מקודשת. ולפי"ז תמה הח"מ איך הרמ"א בחד מחתא כתבם, ואולי גם דעת השו"ע שצריכה גט רק מספק. ובח"מ ס"ק כ' נפלה טעות סופר וצ"ל אם נודע לו "שלא" היה שוה פרוטה.
- ו. משו"ת הרא"ש, וחילוק בין סבלונות לביאה, עיין בר"ן ומובא בב"ש ס"ק י"ט דביאה דהויא איסור לא עביד אלא עד שיצא מספק, לא כן בסבלונות שאין דבר אסור בכך, וע"כ אין ראייה שזה לקידושין, עיין בב"ש.

לשם קידושין, חוץ במקום דאיכא למטעי שאז צריכה קידושין אחרים.

עין משפט ב.ג. אה"ע סימן לח סעיף ה

ח ט. האומר לאשה הרי את מקודשת ע"מ שירצה אבי, רצה האב מקודשת למפרע, לא רצה אינה מקודשת. וי"א דהאומר ע"מ שירצה, דינו כאומר ע"מ שלא ימחה ה.

עין משפט ד.ה. אה"ע סימן קעג סעיף טז

טז טז. המגרש אשתו גדולה, או קטנה שהשיאוה אחיה, והחזירה, ומת, ונפלה לפני יבם, מותרת לו. אבל קטנה שהשיאוה אביה, ונתגרשה בקטנותה על ידי אביה, והחזירה ומת בעודה קטנה, אסורה ליבם. וכן הדין במגרש הפקחת, ונתחרשה, והחזירה, ומת, והיא חרשת; ובין בזו ובין בזו, צרתה מותרת להתייבם.

ז. או ששתק האב או שמת לפני ששמע, ובמת האב בטלו הקידושין מיד, אבל בלא רצה או ששתק אינם יוצאים מידי ספק כל זמן שהאב חי, דאולי יאמר הן אחרי שאמר לאו או ששתק, כ"כ הח"מ ס"ק י"א, ובשו"ע סעיף י' דכל תנאי התלוי בקום ועשה ולא קבע לו זמן הוא לעולם, ועיין בח"מ ס"ק י"ד.
ח. וי"א שדינו כאומר ע"מ שישתוק, טור בשם אביו הרא"ש, וי"א הראשון זהו הראב"ד.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com